

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7087

L 290

36e jaargang

24 november 1993

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing*

.....

II *Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

- ★ Richtlijn 93/97/EEG van de Raad van 29 oktober 1993 houdende aanvulling van Richtlijn 91/263/EEG wat de apparatuur voor satellietgrondstations betreft 1
 - ★ Richtlijn 93/98/EEG van de Raad van 29 oktober 1993 betreffende de harmonisatie van de beschermingstermijn van het auteursrecht en van bepaalde naburige rechten 9
 - ★ Richtlijn 93/99/EEG van de Raad van 29 oktober 1993 betreffende aanvullende maatregelen inzake de officiële controle op levensmiddelen 14
- 93/605/EG:
- ★ Besluit van de Raad van 5 november 1993 betreffende de sluiting van de Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling inzake de voorlopige toepassing van het Protocol tot vaststelling van de voor de periode van 1 augustus 1993 tot en met 31 juli 1996 geldende visserijrechten en financiële bijdrage, als bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Islamitische Republiek Mauritanië inzake de visserij voor de kust van Mauritanië 18
 - Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling inzake de voorlopige toepassing van het Protocol tot vaststelling van de voor de periode van 1 augustus 1993 tot en met 31 juli 1996 geldende visserijrechten en financiële bijdrage, als bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Islamitische Republiek Mauritanië inzake de visserij voor de kust van Mauritanië 19
 - Protocol tot vaststelling van de voor de periode van 1 augustus 1993 tot en met 31 juli 1996 geldende visserijrechten en financiële bijdrage, als bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Islamitische Republiek Mauritanië inzake de visserij voor de kust van Mauritanië 20

1

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten, waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

RICHTLIJN 93/97/EEG VAN DE RAAD

van 29 oktober 1993

houdende aanvulling van Richtlijn 91/263/EEG wat de apparatuur voor satellietgrondstations betreft

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100 A,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

In samenwerking met het Europees Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

1. Overwegende dat in het Groenboek van de Commissie over een gezamenlijke aanpak op het gebied van satellietcommunicatie in de Gemeenschap wordt voorgesteld over te gaan tot onderlinge erkenning van de typegoedkeuring van apparatuur voor satellietgrondstations als een van de voornaamste vereisten voor, onder meer, een communautaire markt voor apparatuur voor satellietgrondstations;
2. Overwegende dat de Raad in zijn resolutie van 19 december 1991 inzake de ontwikkeling van de gemeenschappelijke markt voor satellietcommunicatiediensten en -apparatuur ⁽⁴⁾ de harmonisatie en liberalisatie van geschikte apparatuur voor satellietgrondstations, onder voorbehoud met name van de nodige voorwaarden om aan de fundamentele voorschriften te voldoen, als een hoofddoel van het satellietcommunicatiebeleid beschouwt;
3. Overwegende dat de Raad in deze resolutie met belangstelling kennis neemt van het voornemen van de Commissie maatregelen voor te stellen voor de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der

Lid-Staten betreffende de geschikte apparatuur voor satellietgrondstations, met inbegrip van de onderlinge erkenning van de conformiteit van die apparatuur, in de lijn van de beginselen die reeds zijn vastgesteld bij Richtlijn 91/263/EEG ⁽⁵⁾;

4. Overwegende dat de totstandbrenging van een open markt op communautaire schaal voor apparatuur voor satellietgrondstations effectieve en efficiënte geharmoniseerde procedures vereist voor de certificatie, de beproeving, het markeren, de kwaliteitsbewaking en de produktcontrole; dat het alternatief voor een communautaire regelgeving bestaat in een vergelijkbaar stelsel van bepalingen die op basis van onderhandelingen tussen de Lid-Staten tot stand worden gebracht, hetgeen uiteraard problemen met zich zou brengen gezien het grote aantal bij dergelijke veelvoudige bilaterale onderhandelingen betrokken instanties; dat dit ondoenlijk is en niet snel en efficiënt en de doelstellingen van de voorgestelde maatregelen dus niet ten genoegen door de Lid-Staten kunnen worden verwezenlijkt; dat echter de vorm van een communautaire richtlijn reeds bij herhaling en met name in de telecommunicatiesector een werkbaar, snel en efficiënt middel is gebleken; dat de doelstelling van de voorgenomen maatregel derhalve het best op communautair niveau kan worden bereikt;
5. Overwegende dat naar huidig Gemeenschapsrecht, in afwijking van één van de grondregels van de Gemeenschap, namelijk vrijheid van verkeer van goederen, belemmeringen voor het handelsverkeer binnen de Gemeenschap als gevolg van verschillen in de nationale wetgevingen met betrekking tot het in de handel brengen van produkten moeten worden aangevaerd voor zover deze noodzakelijk kunnen worden geacht om aan fundamentele voorschriften te voldoen; dat de harmonisatie van de wetgevingen in dit geval dan ook beperkt moet blijven tot die voorschriften die nodig zijn om aan de fundamentele

⁽¹⁾ PB nr. C 4 van 8. 1. 1993, blz. 3.

⁽²⁾ PB nr. C 176 van 28. 6. 1993, blz. 74, en besluit van 27 oktober 1993 (nog niet verschenen in het Publikatieblad).

⁽³⁾ PB nr. C 161 van 14. 6. 1993, blz. 11.

⁽⁴⁾ PB nr. C 8 van 14. 1. 1992, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB nr. L 128 van 23. 5. 1991, blz. 1.

- voorschriften inzake apparatuur voor satellietgrondstations te voldoen; dat deze voorschriften, omdat zij van fundamenteel belang zijn, in de plaats van de betreffende nationale voorschriften moeten komen;
6. Overwegende dat Richtlijn 73/23/EEG van de Raad van 19 februari 1973 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke voorschriften der Lid-Staten inzake elektrisch materiaal bestemd voor gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen⁽¹⁾ en Richtlijn 83/189/EEG van de Raad van 28 maart 1983 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften⁽²⁾ onder meer van toepassing zijn op het gebied van telecommunicatie en informatietechnologie;
 7. Overwegende dat Richtlijn 73/23/EEG ook in het algemeen betrekking heeft op de veiligheid van personen;
 8. Overwegende dat Richtlijn 89/336/EEG van de Raad van 3 mei 1989 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake elektromagnetische compatibiliteit⁽³⁾ geharmoniseerde procedures voor de bescherming van apparatuur tegen elektromagnetische storingen bevat en dat daarin de beschermingseisen alsmede de controlemodaliteiten zijn vastgesteld; dat de algemene voorschriften van genoemde richtlijn tevens van toepassing zijn op apparatuur voor satellietgrondstations; dat de voorschriften inzake elektromagnetische compatibiliteit die specifiek betrekking hebben op apparatuur voor satellietgrondstations, onder de onderhavige richtlijn vallen;
 9. Overwegende dat Beschikking 87/95/EEG⁽⁴⁾ de maatregelen behelst die ter bevordering van de normalisatie in Europa en de uitwerking en toepassing van normen op het gebied van informatietechnologie en telecommunicatie ten uitvoer moeten worden gelegd;
 10. Overwegende dat het, met betrekking tot de fundamentele voorschriften en om voor de fabrikanten het bewijs dat aan die voorschriften is voldaan te vergemakkelijken, wenselijk is dat er op Europees niveau geharmoniseerde normen bestaan om het algemeen belang bij het ontwerp en de fabricage van apparatuur voor satellietgrondstations veilig te stellen en controle op de overeenstemming met deze fundamentele voorschriften mogelijk te maken; dat deze, op Europees niveau geharmoniseerde normen door privaatrechtelijke instellingen worden opgesteld en hun niet-bindende karakter dienen te behouden; dat daartoe de Europese Commissie voor normalisatie (CEN), het Europees Comité voor elektrotechnische normalisatie (Cenelec) en het Europees Instituut voor telecommunicatienormen (ETSI) zijn erkend als de bevoegde instellingen voor de vaststelling van de geharmoniseerde normen;
 11. Overwegende dat de voorstellen voor gemeenschappelijke technische voorschriften in het algemeen worden opgesteld op basis van geharmoniseerde normen en, met het oog op een passende technische coördinatie op een brede Europese basis, van bijkomend overleg, in het bijzonder met het Comité voor de toepassing van telecommunicatievoorschriften (TRAC);
 12. Overwegende dat bij Richtlijn 91/263/EEG de volledige onderlinge erkenning van typegoedkeuringen van eindapparatuur voor telecommunicatie is ingevoerd en het Comité voor de goedkeuring van eindapparatuur (ACTE) is ingesteld, dat uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten is samengesteld en door de vertegenwoordiger van de Commissie wordt voorgezeten, ten einde de Commissie bij te staan bij de uitvoering van de uit die richtlijn voortvloeiende taken;
 13. Overwegende dat Richtlijn 91/263/EEG niet expliciet van toepassing is op apparatuur voor satellietgrondstations;
 14. Overwegende dat het daarom noodzakelijk is de reeds in die richtlijn ten aanzien van eindapparatuur voor telecommunicatie vastgelegde beginselen uit te breiden tot apparatuur voor satellietgrondstations;
 15. Overwegende dat het toepassingsgebied van deze richtlijn op een algemene definitie van de term „apparatuur voor satellietgrondstations” moet zijn gebaseerd, zodat de technische ontwikkeling van producten mogelijk blijft; dat speciaal geconstrueerde apparatuur voor satellietgrondstations bedoeld voor gebruik als deel van de infrastructuur van het openbare aardse telecommunicatienet van het toepassingsgebied is uitgesloten; dat de uitsluiting wordt beoogd van onder meer satellietgrondstations voor grootschalige doorgifte van sterk gebundeld telefoonverkeer in het kader van de infrastructuurvoorziening (zoals stations met grote schoteldiameter) en grondstations voor het opsporen en de controle van satellieten;
 16. Overwegende dat deze richtlijn geen afbreuk doet aan de bestaande bijzondere of uitsluitende rechten op het vlak van de satellietcommunicatie welke de Lid-Staten overeenkomstig het Gemeenschapsrecht mogen handhaven;
 17. Overwegende dat apparatuur voor satellietgrondstations, wat de interface met het in de ruimte gestationeerde systeem betreft, of wel voor verzending van radiocommunicatiesignalen, of wel zowel verzending als ontvangst van radiocommunicatiesignalen, of wel alleen voor ontvangst van radiocommunicatiesignalen is ontworpen;

(1) PB nr. L 77 van 26. 3. 1973, blz. 29.

(2) PB nr. L 109 van 26. 4. 1983, blz. 8. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/400/EEG (PB nr. L 221 van 6. 8. 1992, blz. 55).

(3) PB nr. L 139 van 23. 5. 1989, blz. 19. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/31/EEG (PB nr. L 126 van 12. 5. 1992, blz. 11).

(4) PB nr. L 36 van 7. 2. 1987, blz. 31.

18. Overwegende dat apparatuur voor satellietgrondstations, wat de grondinterface betreft, of wel bedoeld is voor, of wel niet bedoeld is voor grondaansluiting op het openbare telecommunicatienet;
 19. Overwegende dat banen (zoals de geostationaire baan, lage omloopbanen en elliptische banen) trajecten in de ruimte zijn die worden beschreven door satellieten of andere in de ruimte gestationeerde systemen en beperkte, door de natuur geboden hulpbronnen vormen;
 20. Overwegende dat de beschikbare baanruimte gebruikt wordt in combinatie met het radiofrequentiespectrum, dat eveneens een beperkte, door de natuur geboden hulpbron vormt; dat zendende satellietgrondstations gebruik maken van deze beide hulpbronnen;
 21. Overwegende dat het doelmatig gebruik van de beschikbare baanruimte in combinatie met het radiofrequentiespectrum en de voorkoming van storende interferentie tussen ruimte- en grondcommunicatiesystemen en andere technische systemen van belang is voor de ontwikkeling van de satellietcommunicatie in Europa; dat de ITU (International Telecommunications Union) criteria vaststelt voor een doelmatig gebruik van de beschikbare baanruimte en voor radiocoördinatie zodat ruimte- en grondsystemen zonder ongewenste interferentie naast elkaar kunnen bestaan;
 22. Overwegende dat harmonisatie van de voorwaarden voor het in de handel brengen van apparatuur voor satellietgrondstations de voorwaarden zal scheppen voor een open gemeenschappelijke markt en tevens zal leiden tot een doelmatig gebruik van de beschikbare baanruimte en van het radiofrequentiespectrum, en de voorkoming van storende interferentie tussen ruimte- en grondcommunicatiesystemen en andere technische systemen zal vergemakkelijken;
 23. Overwegende dat ten aanzien van de fundamentele voorschriften met betrekking tot het doelmatige gebruik van de beschikbare baanruimte en van het radiofrequentiespectrum, en met betrekking tot de voorkoming van storende interferentie tussen ruimte- en grondcommunicatiesystemen en andere technische systemen, over het algemeen aan deze voorschriften niet anders kan worden voldaan dan door de toepassing van speciale technische oplossingen; dat gemeenschappelijke technische voorschriften derhalve geboden zijn;
 24. Overwegende dat de parameters voor het frequentiegebruik van zenders opgenomen zijn onder de fundamentele voorschriften van artikel 4, onder c) en e), van Richtlijn 91/263/EEG, aangezien de testmethoden en grenswaarden gespecificeerd worden in samenhang met de technische kenmerken van de specifieke apparatuur;
 25. Overwegende dat op apparatuur voor satellietgrondstations die gebruikt kan worden voor verzending of voor verzending en ontvangst van radiocommunicatiesignalen naast de bepalingen van deze richtlijn ook vergunningsvoorwaarden van toepassing kunnen zijn;
 26. Overwegende dat op apparatuur voor satellietgrondstations die alleen gebruikt kan worden voor het ontvangen van radiocommunicatiesignalen geen vergunningsvoorwaarden van toepassing kunnen zijn doch uitsluitend de bepalingen van deze richtlijn, tenzij deze apparatuur bedoeld is voor grondaansluiting op het openbare telecommunicatienet, zoals voorgesteld in het Groenboek over satellietcommunicatie in de Europese Gemeenschap; dat het gebruik van dergelijke apparatuur voor satellietgrondstations in overeenstemming moet zijn met de nationale voorschriften die zich met het Gemeenschapsrecht verdragen;
 27. Overwegende dat voor Europese fabrikanten een reële vergelijkbare toegang tot de markten van derde landen, in het bijzonder van de Verenigde Staten van Amerika en van Japan, bij voorkeur tot stand moet worden gebracht via multilaterale onderhandelingen in GATT-verband, hoewel ook bilaterale besprekingen tussen de Gemeenschap en derde landen hiertoe kunnen bijdragen;
 28. Overwegende dat de vertegenwoordigers van de telecommunicatieorganisaties, van de gebruikers, van de consumenten, van de fabrikanten, van de dienst-aanbieders alsmede van de vakbonden het recht moeten hebben geraadpleegd te worden;
 29. Overwegende dat degenen tot wie een in het kader van deze richtlijn genomen besluit is gericht, in kennis moeten worden gesteld van de redenen voor dat besluit en van de hun ter beschikking staande rechtsmiddelen;
 30. Overwegende dat overgangsregelingen nodig zijn om de fabrikanten tijd te geven het ontwerp en de productie van apparatuur voor satellietgrondstations aan te passen aan de gemeenschappelijke technische voorschriften; dat de overgangsregelingen per geval moeten worden uitgewerkt met het oog op de nodige flexibiliteit; dat de nodige overgangsregelingen in de gemeenschappelijke technische voorschriften moeten worden opgenomen;
 31. Overwegende dat ACTE een belangrijke rol bij de toepassing van deze richtlijn heeft te vervullen; dat ACTE nauw dient samen te werken met de relevante comités die bevoegd zijn voor de vergunningsprocedures voor satellietnetwerken en satellietdiensten,
- HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:
- HOOFDSTUK I
- Toepassingsgebied, in de handel brengen en vrij verkeer**
- Artikel 1*
1. Deze richtlijn is van toepassing op apparatuur voor satellietgrondstations als omschreven in lid 2.
 2. Voor de toepassing van deze richtlijn:
 - gelden de begripsomschrijvingen van Richtlijn 91/263/EEG, waar van toepassing;

— wordt verstaan onder „*apparatuur voor satellietgrondstations*”; apparatuur die gebruikt kan worden of wel uitsluitend voor het zenden, of wel voor het zenden en het ontvangen („*zenders/ontvangers*”) of uitsluitend voor het ontvangen („*ontvangers*”), van radio-communicatiesignalen door middel van satellieten of andere in de ruimte gestationeerde systemen, doch met uitsluiting van speciaal geconstrueerde apparatuur voor satellietgrondstations die bedoeld is voor gebruik als onderdeel van het openbare telecommunicatienet van een Lid-Staat;

— wordt verstaan onder „*grondaansluiting op het openbare telecommunicatienet*”, elke aansluiting op het openbare telecommunicatienet die geen ruimtesegment omvat.

3. De fabrikant of leverancier van apparatuur voor satellietgrondstations geeft aan of de apparatuur of wel bedoeld is voor, of wel niet bedoeld is voor grondaansluiting op het openbare telecommunicatienet.

Artikel 2

1. De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat ontvangapparatuur voor satellietcommunicatie die niet bedoeld is voor grondaansluiting op het openbare telecommunicatienet, slechts overeenkomstig met de voorschriften van het Gemeenschapsrecht conforme nationale wettelijke voorschriften op hun grondgebied in de handel gebracht en in bedrijf gesteld kan worden, indien deze apparatuur aan de voorschriften van deze richtlijn voldoet wanneer zij op de juiste wijze wordt geïnstalleerd en onderhouden en overeenkomstig haar bestemming wordt gebruikt.

Dit gebruik moet in overeenstemming zijn met de nationale voorschriften die zich met het Gemeenschapsrecht verdragen en die het gebruik beperken tot de ontvangst van diensten die voor de betrokken gebruiker zijn bestemd.

2. De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat andere apparatuur voor satellietgrondstations alleen in de handel kan worden gebracht indien die apparatuur aan de voorschriften van deze richtlijn voldoet wanneer zij op de juiste wijze wordt geïnstalleerd en onderhouden en overeenkomstig haar bestemming wordt gebruikt. Het gebruik van deze apparatuur kan onderworpen zijn aan met het Gemeenschapsrecht conforme vergunningsvoorwaarden.

3. De Lid-Staten nemen tevens de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat apparatuur voor satellietgrondstations die niet bedoeld is voor grondaansluiting op het openbare telecommunicatienet, niet op het openbare telecommunicatienet wordt aangesloten.

4. De Lid-Staten nemen tevens de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat apparatuur voor satellietgrondstations die niet bedoeld is voor grondaansluiting op het openbare telecommunicatienet, van het openbare telecommunicatienet wordt losgekoppeld.

Voorts nemen de Lid-Staten overeenkomstig hun nationale recht de nodige maatregelen om te voorkomen dat

dergelijke apparatuur via een grondaansluiting met het openbare telecommunicatienet wordt verbonden.

Artikel 3

De Lid-Staten mogen het vrije verkeer en het in de handel brengen van apparatuur voor satellietgrondstations die aan de bepalingen van deze richtlijn voldoet, niet belemmeren.

Artikel 4

1. Apparatuur voor satellietgrondstations moet aan dezelfde fundamentele voorschriften voldoen als vermeld in artikel 4 van Richtlijn 91/263/EEG.

2. Voor de toepassing van deze richtlijn, evenals van Richtlijn 91/263/EEG, omvatten de fundamentele voorschriften van artikel 4, onder a), van Richtlijn 91/263/EEG de veiligheid van personen overeenkomstig Richtlijn 73/23/EEG.

3. Ten aanzien van zend- of zend/ontvangapparatuur voor satellietgrondstations is in het fundamentele voorschrift van artikel 4, onder e), van Richtlijn 91/263/EEG betreffende het doelmatig gebruik van het radiofrequentiespectrum, tevens begrepen het doelmatig gebruik van de beschikbare baanruimte en de voorkoming van storende interferentie tussen in de ruimte gestationeerde en grondcommunicatiesystemen en andere technische systemen.

4. Ten aanzien van apparatuur voor satellietgrondstations geldt voor de elektromagnetische compatibiliteitsvoorschriften, voor zover deze voor genoemde apparatuur relevant zijn, het fundamentele voorschrift van artikel 4, onder c), van Richtlijn 91/263/EEG.

5. Apparatuur voor satellietgrondstations moet voldoen aan het fundamentele voorschrift van artikel 4, onder f), van Richtlijn 91/263/EEG voor wat betreft de interactie van apparatuur voor satellietgrondstations met het openbare telecommunicatienet.

6. Apparatuur voor satellietgrondstations moet voldoen aan het fundamentele voorschrift van artikel 4, onder g), van Richtlijn 91/263/EEG voor wat betreft de interactie van apparatuur voor satellietgrondstations via het openbare telecommunicatienet in gerechtvaardigde gevallen.

De gevallen waarin de apparatuur voor satellietgrondstations geschikt en bedoeld is voor ondersteuning van een dienst ten aanzien waarvan de Raad besloten heeft dat deze in de gehele Gemeenschap beschikbaar moet zijn, worden beschouwd als gerechtvaardigde gevallen en de voorschriften inzake deze interactie worden bepaald volgens de procedure van artikel 16 van deze richtlijn.

7. Niettegenstaande de leden 1, 5 en 6 van dit artikel, behoeft apparatuur voor satellietgrondstations die niet bedoeld is voor aansluiting op het openbare telecommunicatienet, niet te voldoen aan de fundamentele voorschriften van artikel 4, onder b), d), f) en g), van Richtlijn 91/263/EEG.

Artikel 5

1. De Lid-Staten gaan ervan uit dat apparatuur voor satellietgrondstations voldoet aan de fundamentele voorschriften van artikel 4, onder a) en b), van Richtlijn 91/263/EEG, indien zij in overeenstemming is met de nationale normen waarin de desbetreffende geharmoniseerde normen waarvan de referenties in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* zijn bekendgemaakt, zijn omgezet. De Lid-Staten maken de referenties van deze nationale normen bekend.

2. De Commissie neemt volgens de procedure van artikel 16 van deze richtlijn aan:

— in een eerste fase, de bepaling waarbij omschreven wordt voor welk type apparatuur voor satellietgrondstations gemeenschappelijke technische voorschriften vereist zijn, alsmede de daarmee samenhangende verklaring betreffende de draagwijdte van deze voorschriften, ten einde deze aan de desbetreffende normalisatie-instanties toe te zenden;

— in een tweede fase, wanneer zij zijn opgesteld door de relevante normalisatie-instanties, de overeenkomstige geharmoniseerde normen, of delen daarvan, ter uitvoering van de in artikel 4, leden 2 tot en met 5, bedoelde fundamentele voorschriften, die worden omgezet in bindende gemeenschappelijke technische voorschriften en waarvan de referenties in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* worden bekendgemaakt.

Artikel 6

Wanneer een Lid-Staat of de Commissie van mening is dat de in artikel 5 van deze richtlijn bedoelde geharmoniseerde normen verder gaan dan of niet geheel voldoen aan de desbetreffende fundamentele voorschriften van artikel 4 van deze richtlijn, zijn dezelfde onderzoek- en kennisgevingsprocedures van toepassing als bepaald in artikel 7 van Richtlijn 91/263/EEG.

Artikel 7

1. Wanneer een Lid-Staat vaststelt dat apparatuur voor satellietgrondstations die is voorzien van de markering bepaald in hoofdstuk III en die overeenkomstig de door de fabrikant beoogde bestemming wordt gebruikt, niet aan de desbetreffende fundamentele voorschriften voldoet, gelden dezelfde maatregelen, kennisgevings- en raadplegingsprocedures als bepaald in artikel 8, leden 1, 2 en 4, van Richtlijn 91/263/EEG.

2. Wanneer apparatuur voor satellietgrondstations die niet met de betrokken fundamentele voorschriften in overeenstemming is, van de markering „CE” is voorzien, neemt de bevoegde Lid-Staat tegen degene die de markering heeft aangebracht de vereiste maatregelen. Dezelfde kennisgevingsprocedures gelden als bepaald in artikel 8, leden 3 en 4, van Richtlijn 91/263/EEG.

HOOFDSTUK II

Conformiteitsbeoordeling*Artikel 8*

1. Alle zend- of zend/ontvangapparatuur voor satellietgrondstations wordt naar keuze van de fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde onderworpen aan alle bepalingen van artikel 9, leden 1 en 2, van Richtlijn 91/263/EEG betreffende de conformiteitsbeoordeling.

2. Ten aanzien van de taalvoorschriften zijn dezelfde procedures van toepassing als bepaald in artikel 9, lid 3, van Richtlijn 91/263/EEG.

3. Artikel 10, lid 5, van Richtlijn 89/336/EEG is niet van toepassing op apparatuur die onder het toepassingsgebied van deze richtlijn of het toepassingsgebied van Richtlijn 91/263/EEG valt.

Artikel 9

Ontvangapparatuur voor satellietgrondstations die bedoeld is voor grondaansluiting op het openbare telecommunicatienet is, wat de grondinterface betreft, onderworpen aan de bepalingen van artikel 8, lid 1, betreffende de conformiteitsbeoordeling en, wat de overige aspecten betreft, onderworpen aan hetzij de bepalingen van artikel 8, lid 1, hetzij de interne EG-fabricagecontrole als beschreven in de bijlage, voor wat de voorschriften van deze richtlijn betreft.

Artikel 10

Ontvangapparatuur voor satellietgrondstations die niet bedoeld is voor grondaansluiting op het openbare telecommunicatienet is onderworpen aan hetzij de bepalingen van artikel 8, lid 1, hetzij de interne EG-fabricagecontrole als beschreven in de bijlage, voor wat de voorschriften van deze richtlijn betreft.

Artikel 11

Naast de bepalingen van de artikelen 8, 9 en 10 van deze richtlijn gaat apparatuur voor satellietgrondstations die niet bedoeld is voor grondaansluiting op het openbare telecommunicatienet, vergezeld van een verklaring van de fabrikant of leverancier, die wordt opgesteld en toegezonden volgens dezelfde procedures als bepaald in artikel 2 en bijlage VIII van Richtlijn 91/263/EEG, met dien verstande dat in de verklaring verwezen wordt naar deze richtlijn in plaats van naar Richtlijn 91/263/EEG.

Artikel 12

Voor apparatuur voor satellietgrondstations zijn ten aanzien van aangemelde instanties en beproevingslaboratoria dezelfde procedures van toepassing als bepaald in artikel 10 en bijlage V van Richtlijn 91/263/EEG.

HOOFDSTUK III

EG-markering van overeenstemming en vermeldingen*Artikel 13*

1. Het merken van met deze richtlijn conforme apparatuur voor satellietgrondstations behelst het aanbrengen van de EG-markering, in de vorm van de initialen „CE”, gevolgd door het identificatiesymbool van de verantwoordelijke aangemelde instantie en, indien van toepassing, een symbool dat aangeeft dat de apparatuur bedoeld is en geschikt is om via grondaansluiting op het openbare telecommunicatienet te worden aangesloten. De initialen „CE” en deze twee andere symbolen zijn gelijk aan die welke zijn beschreven in bijlage VI van Richtlijn 91/263/EEG.

2. Het aanbrengen van merktekens die kunnen worden verward met de in lid 1 bedoelde EG-markering is verboden.

3. Op apparatuur voor satellietgrondstations wordt, ter identificatie, door de fabrikant een type-, partij- en/of serienummer aangebracht alsmede de naam van de fabrikant en/of de leverancier die verantwoordelijk is voor het in de handel brengen van de apparatuur.

4. Onverminderd lid 1 wordt ontvangapparatuur voor satellietgrondstations die niet bedoeld is voor grondaansluiting op het openbare telecommunicatienet en die, wat de voorschriften van de onderhavige richtlijn betreft, is onderworpen aan de procedure van de interne EG-fabricagecontrole van de bijlage, gemarkeerd met de uit de initialen „CE” bestaande EG-markering.

Artikel 14

Indien wordt vastgesteld dat de in artikel 13, lid 1, van deze richtlijn bedoelde markering is aangebracht op apparatuur voor satellietgrondstations die:

- niet met een goedgekeurd type overeenstemt of
- overeenstemt met een goedgekeurd type dat niet aan de daarvoor geldende fundamentele voorschriften voldoet,

of indien de fabrikant niet heeft voldaan aan zijn verplichtingen in het kader van de desbetreffende EG-verklaring van overeenstemming, zijn dezelfde procedures van toepassing als bepaald in artikel 12 van Richtlijn 91/263/EEG.

HOOFDSTUK IV

Comité*Artikel 15*

1. De Commissie wordt bij de uitvoering van deze richtlijn op de hierna beschreven wijze bijgestaan door het krachtens artikel 13, lid 1, van Richtlijn 91/263/EEG ingestelde Comité voor de goedkeuring van eindapparatuur (hierna te noemen „het Comité”).

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen al naar gelang van de urgentie van de materie, advies uit over dit ontwerp, zo nodig door middel van een stemming.

Het advies wordt in de notulen opgenomen; voorts heeft iedere Lid-Staat het recht te verzoeken dat zijn standpunt in de notulen wordt opgenomen.

De Commissie houdt zoveel mogelijk rekening met het door het Comité uitgebrachte advies. Zij brengt het Comité op de hoogte van de wijze waarop zij rekening heeft gehouden met zijn advies.

3. De Commissie raadpleegt op gezette tijden de vertegenwoordigers van de telecommunicatieorganisaties, van de gebruikers, van de consumenten, van de fabrikanten, van de dienstaanbieders alsmede van de vakbonden en deelt het Comité het resultaat van deze raadpleging mede opdat met dit resultaat naar behoren rekening wordt gehouden.

Artikel 16

1. Niettegenstaande artikel 15, leden 1 en 2, is de in de volgende leden bepaalde procedure van toepassing voor aangelegenheden die onder artikel 4, lid 6, en artikel 5, lid 2, vallen.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen als bedoeld in artikel 4, lid 6, en artikel 5, lid 2. Het Comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen al naar gelang van de urgentie van de materie. Het Comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij de stemming in het Comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

3. De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité.

4. Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of indien geen advies is uitgebracht, dient de Commissie onverwijld bij de Raad een voorstel in betreffende de te nemen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen. Indien de Raad drie maanden na de indiening van het voorstel bij de Raad geen besluit heeft genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld.

HOOFDSTUK V

Overgangs- en slotbepalingen*Artikel 17*

1. De Commissie brengt verslag uit over de tenuitvoerlegging van deze richtlijn op hetzelfde tijdstip en op dezelfde wijze als bepaald in artikel 15 van Richtlijn 91/263/EEG.

2. Bij de indiening van de in artikel 5, lid 2, bedoelde ontwerp-maatregelen betreffende gemeenschappelijke technische voorschriften zorgt de Commissie ervoor dat er in voorkomend geval overgangsregelingen in de ontwerp-maatregelen zijn opgenomen.

Artikel 18

1. De Lid-Staten treffen de nodige maatregelen om uiterlijk op 1 mei 1995 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de voornaamste bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 19

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 29 oktober 1993.

Voor de Raad

De Voorzitter

R. URBAIN

*BIJLAGE***Procedure van de interne EG-fabricagecontrole**

1. In deze bijlage wordt de procedure beschreven waarbij de fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde, die de in punt 2 bedoelde verplichtingen uitvoert, garandeert en verklaart dat de betrokken produkten voldoen aan de voorschriften van de richtlijn die op die produkten van toepassing zijn.

De fabrikant brengt op ieder produkt de EG-markering aan en stelt een schriftelijke verklaring van overeenstemming op.

2. De fabrikant stelt de in punt 3 omschreven technische documentatie op en hij of zijn in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde houdt deze gedurende ten minste tien jaar na de vervaardiging van het laatste produkt voor inspectiedoeleinden ter beschikking van de betrokken nationale instanties.

Indien noch de fabrikant noch zijn gemachtigde in de Gemeenschap is gevestigd, is de persoon die het produkt in de Gemeenschap in de handel brengt, degene die de technische documentatie ter beschikking moet houden.

3. Op basis van de technische documentatie moet beoordeeld kunnen worden of het produkt in overeenstemming is met de voorschriften van de richtlijn die op dat produkt van toepassing zijn. Voor zover dit nodig is voor de beoordeling, dient de technische documentatie te omvatten:

- een algemene beschrijving van het produkt;
- ontwerp- en fabricagetekeningen alsmede lijsten van onderdelen, deelsystemen, circuits, enz.;
- beschrijvingen en toelichtingen die nodig zijn voor het begrijpen van genoemde tekeningen en lijsten en van de werking van het produkt;
- een lijst van de geheel of voor zover relevant toegepaste normen als bedoeld in artikel 5, of bij ontstentenis van dergelijke normen het technische constructiedossier en een beschrijving van de oplossingen die zijn gekozen om te voldoen aan de op de produkten toepasselijke voorschriften van deze richtlijn;
- de resultaten van berekeningen, onderzoeken, enz.;
- beproevingsrapporten.

4. De fabrikant of zijn gemachtigde bewaart een afschrift van de verklaring van overeenstemming met de technische documentatie.

5. De fabrikant neemt alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat het fabricageproces waarborgt dat de vervaardigde produkten in overeenstemming zijn met de in punt 2 bedoelde technische documentatie en met de voorschriften van de richtlijn die op die produkten van toepassing zijn.

RICHTLIJN 93/98/EEG VAN DE RAAD

van 29 oktober 1993

betreffende de harmonisatie van de beschermingstermijn van het auteursrecht en van bepaalde naburige rechten

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 57, lid 2, artikel 66 en artikel 100 A,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

In samenwerking met het Europees Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

1. Overwegende dat de Berner Conventie voor de bescherming van werken van letterkunde en kunst en het Internationale Verdrag van Rome inzake de bescherming van uitvoerende kunstenaars, producenten van fonogrammen en omroeporganisaties slechts minimumbeschermingstermijnen vastleggen, zodat de Staten die daarbij partij zijn langere beschermingstermijnen voor de bedoelde rechten kunnen invoeren; dat bepaalde Lid-Staten van deze vrijheid gebruik hebben gemaakt; dat bovendien bepaalde Lid-Staten niet zijn toegetreden tot het Internationale Verdrag van Rome;
2. Overwegende dat hierdoor in de nationale wetgeving van de Lid-Staten betreffende de beschermingstermijn van het auteursrecht en van de naburige rechten verschillen zijn ontstaan, die het vrije verkeer van goederen en het vrij verrichten van diensten in gevaar kunnen brengen en de mededingingsvoorwaarden op de gemeenschappelijke markt kunnen vervalsen; dat het bijgevolg voor de totstandbrenging en de goede werking van de interne markt nodig is de wetgeving van de Lid-Staten te harmoniseren en zo een gelijkschakeling van de beschermingstermijnen in de gehele Gemeenschap te verwezenlijken;
3. Overwegende dat de harmonisatie niet uitsluitend betrekking dient te hebben op de beschermingstermijn als zodanig, maar eveneens op een aantal uitvoeringsvoorwaarden, zoals het tijdstip van waaraf de beschermingstermijn wordt berekend;
4. Overwegende dat de bepalingen van deze richtlijn de toepassing door de Lid-Staten van artikel 14 bis, lid 2, onder b), c) en d), en lid 3, van de Berner Conventie onverlet laten;
5. Overwegende dat de in de Berner Conventie vastgelegde minimumbeschermingstermijn van 50 jaar na de dood van de auteur een bescherming beoogt van de auteur en van zijn nakomelingen van de eerste en de tweede generatie; dat door de verhoging van de gemiddelde levensduur in de Gemeenschap deze termijn niet langer volstaat om twee generaties te beschermen;
6. Overwegende dat bepaalde Lid-Staten voorzien hebben in een verlenging van de beschermingsduur tot meer dan 50 jaar na de dood van de auteur als compensatie voor de gevolgen van de wereldoorlogen voor de exploitatie van de werken;
7. Overwegende dat bepaalde Lid-Staten met betrekking tot de bescherming van de naburige rechten gekozen hebben voor een beschermingstermijn van 50 jaar na de geoorloofde publicatie of de geoorloofde mededeling aan het publiek;
8. Overwegende dat volgens de positie van de Gemeenschap bij de onderhandelingen van de Uruguayronde in het kader van de Algemene Overeenkomst betreffende tarieven en handel (GATT) in een beschermingstermijn van 50 jaar na de eerste publicatie moet worden voorzien voor producenten van fonogrammen;
9. Overwegende dat de eerbiediging van verworven rechten deel uitmaakt van de algemene rechtsbeginselen die door de communautaire rechtsorde worden beschermd; dat de harmonisatie van de beschermingstermijn van het auteursrecht en van de naburige rechten bijgevolg geen afbreuk mag doen aan de bescherming die rechthebbenden momenteel genieten in de Gemeenschap; dat bij de harmonisatie van de beschermingstermijn lange termijnen moeten worden vastgesteld ten einde de gevolgen van de overgangsmaatregelen tot een minimum te beperken en ten einde de effectieve inwerkingstelling van de interne markt te kunnen verwezenlijken;
10. Overwegende dat de Commissie in haar mededeling van 17 januari 1991 „Vervolg op het Groenboek, werkprogramma van de Commissie inzake het auteursrecht en naburige rechten” de behoefte aan harmonisatie van het auteursrecht en naburige rechten met een hoge graad van bescherming benadrukt omdat deze rechten fundamenteel zijn voor een schepping van de geest en dat zij beklemtoont dat hun bescherming het bewaren en de ontwikkeling van

⁽¹⁾ PB nr. C 92 van 11. 4. 1992, blz. 6, en PB nr. C 27 van 30. 1. 1993, blz. 7.

⁽²⁾ PB nr. C 337 van 21. 12. 1992, blz. 205, en besluit van 27 oktober 1993 (nog niet verschenen in het Publikatieblad).

⁽³⁾ PB nr. C 287 van 4. 11. 1992, blz. 53.

creativiteit garandeert in het belang van de auteurs, culturele industrie, consumenten en de samenleving in haar geheel;

11. Overwegende dat, met het oog op de invoering van een hoog beschermingsniveau dat tegemoet komt aan de eisen van de interne markt zowel als aan de behoefte aan een juridisch kader dat de harmonieuze ontwikkeling van de creativiteit in de Gemeenschap bevordert, de beschermingstermijn voor het auteursrecht moet worden gebracht op 70 jaar na de dood van de auteur of op 70 jaar nadat het werk op geoorloofde wijze voor het publiek toegankelijk is gemaakt, en voor de naburige rechten op 50 jaar na het feit dat de termijn doet ingaan;
12. Overwegende dat verzamelingen overeenkomstig artikel 2, lid 5, van de Berner Conventie worden beschermd wanneer zij door de keuze en de rangschikking van de werken een schepping van de geest vormen; dat deze werken als zodanig beschermd worden, onverminderd de rechten van de auteurs op elk werk dat van de verzameling deel uitmaakt; dat daarom bijzondere beschermingstermijnen kunnen gelden voor werken uit verzamelingen;
13. Overwegende dat in alle gevallen waarin een of meer natuurlijke personen als auteur bekend zijn, de beschermingstermijn vanaf hun overlijden dient te worden berekend; dat de vraag naar het auteurschap van een werk of een onderdeel ervan een feitenkwestie is die wellicht door de nationale gerechten moet worden beslecht;
14. Overwegende dat overeenkomstig de Berner Conventie en het Internationale Verdrag van Rome beschermingstermijnen moeten worden berekend vanaf 1 januari van het jaar dat volgt op het feit dat de termijn doet ingaan;
15. Overwegende dat in artikel 1 van Richtlijn 91/250/EEG van de Raad van 14 mei 1991 betreffende de rechtsbescherming van computerprogramma's⁽¹⁾ is bepaald dat computerprogramma's door de Lid-Staten auteursrechtelijk worden beschermd als werken van letterkunde in de zin van de Berner Conventie; dat de onderhavige richtlijn de beschermingstermijn voor werken van letterkunde in de Gemeenschap harmoniseert; dat bijgevolg artikel 8 van Richtlijn 91/250/EEG, dat slechts in een voorlopige harmonisatie van de beschermingstermijn voor computerprogramma's voorziet, moet worden ingetrokken;
16. Overwegende dat de artikelen 11 en 12 van Richtlijn 92/100/EEG van de Raad van 19 november 1992 betreffende het verhuurrecht, het uitleenrecht en bepaalde naburige rechten op het gebied van intellectuele eigendom⁽²⁾ slechts voorzien in een minimum-beschermingstermijn voor deze rechten, onverminderd verdere harmonisatie; dat de onderhavige richtlijn zulk een verdere harmonisatie behelst; dat bijgevolg deze artikelen moeten worden ingetrokken;
17. Overwegende dat voor de bescherming van foto's in de Lid-Staten uiteenlopende regelingen gelden; dat, om te komen tot een voldoende harmonisatie van de beschermingstermijn voor foto's, met name die welke dank zij hun artistieke of professionele karakter belangrijk zijn in het kader van de interne markt, het bij deze richtlijn vereiste oorspronkelijkheidsgehalte moet worden omschreven; dat een fotografisch werk in de zin van de Berner Conventie als oorspronkelijk moet worden beschouwd wanneer het gaat om een eigen schepping van de auteur die de uitdrukking vormt van diens persoonlijkheid, met uitsluiting van andere criteria zoals de verdienstelbaarheid of de bedoeling ervan; dat de bescherming van andere foto's aan de nationale wetgever dient te worden overgelaten;
18. Overwegende dat het, om verschillen in de beschermingstermijn van naburige rechten te voorkomen, noodzakelijk is dat de beschermingstermijn in de gehele Gemeenschap op hetzelfde tijdstip ingaat; dat de uitvoering, vastlegging, uitzending, geoorloofde publikatie en geoorloofde mededeling aan het publiek, dat wil zeggen de middelen waarmee een voorwerp van een naburig recht op elke mogelijke wijze waarneembaar wordt gemaakt voor personen in het algemeen, in aanmerking dienen te worden genomen voor de berekening van de beschermingstermijn, ongeacht het land waar deze uitvoering, vastlegging, uitzending, geoorloofde publikatie of geoorloofde mededeling aan het publiek plaatsvindt;
19. Overwegende dat de rechten van omroeporganisaties in hun uitzendingen niet eeuwigdurend dienen te zijn, ongeacht of deze uitzendingen al dan niet via de ether plaatsvinden, uitzendingen per kabel of satelliet daaronder begrepen; dat het derhalve noodzakelijk is de beschermingstermijn te laten ingaan met de eerste uitzending van een programma; dat deze bepaling bedoeld is om te voorkomen dat een nieuwe termijn ingaat met een uitzending die identiek is met een eerdere;
20. Overwegende dat de Lid-Staten, met name ter bescherming van kritische en wetenschappelijke publikaties, vrij andere naburige rechten kunnen handhaven of invoeren; dat het ter wille van de transparantie op communautair niveau echter nodig is dat Lid-Staten die nieuwe naburige rechten invoeren, de Commissie hiervan in kennis stellen;
21. Overwegende dat het dienstig is duidelijk te maken dat de door deze richtlijn tot stand gebrachte harmonisatie niet van toepassing is op morele rechten;
22. Overwegende dat voor werken waarvan het land van oorsprong in de zin van de Berner Conventie een derde land is en waarvan de auteur geen ingezetene van de Gemeenschap is, de beschermingstermijnen moeten worden vergeleken, zonder dat de in de Ge-

(¹) PB nr. L 122 van 17. 5. 1991, blz. 42.

(²) PB nr. L 346 van 27. 11. 1992, blz. 61.

meenschap verleende termijn de in deze richtlijn vastgelegde termijn mag overschrijden;

23. Overwegende dat de in deze richtlijn vastgestelde beschermingstermijn van de naburige rechten eveneens moet gelden voor rechthebbenden die geen ingezetene van de Gemeenschap zijn maar die uit hoofde van internationale overeenkomsten bescherming genieten, zonder dat die termijn evenwel de termijn mag overschrijden die van kracht is in het land waarvan de rechthebbende onderdaan is;
24. Overwegende dat de toepassing van de bepalingen inzake de vergelijking van de beschermingstermijnen niet tot gevolg mag hebben dat de Lid-Staten in strijd komen met hun internationale verplichtingen;
25. Overwegende dat het voor de goede werking van de interne markt noodzakelijk is dat deze richtlijn met ingang van 1 juli 1995 wordt toegepast;
26. Overwegende dat het de Lid-Staten vrij moet staan bepalingen aan te nemen inzake de uitlegging, aanpassing en verdere uitvoering van contracten betreffende de exploitatie van beschermde werken en andere voorwerpen, die vóór de verlenging van de beschermingsduur ingevolge deze richtlijn zijn gesloten;
27. Overwegende dat de eerbiediging van verworven rechten en legitieme verwachtingen deel uitmaakt van de communautaire rechtsorde; dat de Lid-Staten met name moeten kunnen bepalen dat de uit hoofde van deze richtlijn vernieuwde auteursrechten en naburige rechten onder bepaalde omstandigheden geen aanleiding hoeven te geven tot betalingen door personen die de werken te goeder trouw zijn gaan exploiteren op het tijdstip dat die werken gemeengoed waren,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Duur van de rechten van de auteur

1. Het auteursrecht op werken van letterkunde en kunst in de zin van artikel 2 van de Berner Conventie geldt gedurende het leven van de auteur en tot 70 jaar na zijn dood, ongeacht op welk tijdstip het werk op geoorloofde wijze voor het publiek toegankelijk is gemaakt.
2. In geval van een gemeenschappelijk auteursrecht op een zelfde werk wordt de in lid 1 vastgestelde termijn berekend vanaf de dag van overlijden van de langstlevende auteur.
3. Voor anonieme of pseudonieme werken bedraagt de beschermingstermijn 70 jaar vanaf het tijdstip waarop het werk op geoorloofde wijze voor het publiek toegankelijk is gemaakt. Indien evenwel de door de auteur aangenomen schuilnaam geen enkele twijfel aan zijn identi-

teit laat of de auteur zijn identiteit tijdens de in de eerste zin aangegeven termijn openbaart, geldt de in lid 1 vastgestelde termijn.

4. Indien een Lid-Staat voorziet in bijzondere bepalingen betreffende het auteursrecht op collectieve werken of bepaalt dat een rechtspersoon als rechthebbende aangewezen moet worden, wordt de beschermingstermijn overeenkomstig lid 3 berekend, tenzij de natuurlijke personen die het werk als zodanig hebben gecreëerd, als auteur worden geïdentificeerd in de versies van het werk die voor het publiek toegankelijk zijn gemaakt. Dit lid laat onverlet de rechten van geïdentificeerde auteurs wier identificeerbare bijdragen in dat werk zijn opgenomen; lid 1 of lid 2 is op die bijdragen van toepassing.

5. Voor werken die in verschillende banden, delen, nummers of afleveringen gepubliceerd zijn en waarvoor de beschermingstermijn ingaat op het tijdstip waarop het werk op geoorloofde wijze voor het publiek toegankelijk is gemaakt, loopt de beschermingstermijn voor elk onderdeel afzonderlijk.

6. Voor werken waarvan de beschermingstermijn niet berekend is vanaf de dood van de auteur of auteurs en die niet binnen 70 jaar na hun totstandkoming op geoorloofde wijze voor het publiek toegankelijk zijn gemaakt, vervalt de bescherming.

Artikel 2

Cinematografische of audiovisuele werken

1. De hoofdregisseur van een cinematografisch of audiovisueel werk wordt als de auteur of een van de auteurs beschouwd. Het staat de Lid-Staten vrij andere personen als co-auteur aan te wijzen.

2. De beschermingstermijn van een cinematografisch of audiovisueel werk bedraagt 70 jaar na de dood van de langstlevende van de volgende personen, ongeacht of zij al dan niet als co-auteur zijn aangewezen: de hoofdregisseur, de scenarioschrijver, de auteur van de dialogen en de componist van de muziek die specifiek voor gebruik in het cinematografische of audiovisuele werk is gemaakt.

Artikel 3

Duur van de naburige rechten

1. De rechten van uitvoerende kunstenaars vervallen 50 jaar na de datum van de uitvoering. Indien echter binnen deze termijn een vastlegging van de uitvoering op geoorloofde wijze gepubliceerd of op geoorloofde wijze aan het publiek meegedeeld is, vervallen de rechten 50 jaar na de datum van die eerste publicatie of, ingeval deze eerder valt, die eerste mededeling aan het publiek.

2. De rechten van producenten van fonogrammen vervallen 50 jaar na de vastlegging. Indien het fonogram echter binnen deze termijn op geoorloofde wijze gepu-

bliceerd of op geoorloofde wijze aan het publiek meegedeeld is, vervallen de rechten 50 jaar na de datum van die eerste publikatie of, ingeval deze eerder valt, die eerste mededeling aan het publiek.

3. De rechten van producenten van de eerste vastlegging van een film vervallen 50 jaar na de vastlegging. Indien de film echter binnen deze termijn op geoorloofde wijze gepubliceerd of op geoorloofde wijze aan het publiek meegedeeld is, vervallen de rechten 50 jaar na de datum van die eerste publikatie of, ingeval deze eerder valt, die eerste mededeling aan het publiek. Onder „film” wordt verstaan een cinematografisch of audiovisueel werk of bewegende beelden, met of zonder geluid.

4. De rechten van omroeporganisaties vervallen 50 jaar na de eerste uitzending van een programma, ongeacht of deze uitzendingen al dan niet via de ether plaatsvinden, uitzendingen per kabel of satelliet daaronder begrepen.

Artikel 4

Bescherming van niet eerder gepubliceerde werken

Hij die na het verstrijken van de auteursrechtelijke bescherming een niet eerder gepubliceerd werk voor het eerst op geoorloofde wijze publiceert of op geoorloofde wijze aan het publiek meedeelt, geniet een bescherming die gelijkwaardig is met de vermogensrechten van de auteur. De beschermingstermijn van deze rechten bedraagt 25 jaar vanaf het tijdstip waarop het werk voor het eerst op geoorloofde wijze gepubliceerd of op geoorloofde wijze aan het publiek meegedeeld is.

Artikel 5

Kritische en wetenschappelijke publikaties

De Lid-Staten kunnen kritische en wetenschappelijke publikaties van publiek domein geworden werken beschermen. De beschermingstermijn van die rechten bedraagt maximaal 30 jaar vanaf het tijdstip waarop de publikatie voor het eerst op geoorloofde wijze gepubliceerd is.

Artikel 6

Bescherming van foto's

Foto's die oorspronkelijk zijn in de zin dat zij een eigen schepping van de auteur zijn, worden overeenkomstig artikel 1 beschermd. Om te bepalen of de foto's voor bescherming in aanmerking komen, mogen geen andere criteria worden aangelegd. De Lid-Staten kunnen voorzien in de bescherming van andere foto's.

Artikel 7

Bescherming ten opzichte van derde landen

1. Voor werken waarvan het land van oorsprong in de zin van de Berner Conventie een derde land is en de au-

teur van het werk geen onderdaan van een Lid-Staat van de Gemeenschap is, vervalt de door de Lid-Staten verleende bescherming op de dag waarop de bescherming in het land van oorsprong van het werk vervalt, zonder dat de in artikel 1 gestelde termijn mag worden overschreden.

2. De in artikel 3 gestelde beschermingstermijnen gelden ook voor rechthebbenden die geen onderdaan van een Lid-Staat van de Gemeenschap zijn, mits hun door de Lid-Staten bescherming wordt verleend. Onverminderd de internationale verplichtingen van de Lid-Staten vervalt de door de Lid-Staten verleende bescherming evenwel uiterlijk bij het vervallen van de bescherming in het land waarvan de rechthebbende onderdaan is, zonder dat de in artikel 3 gestelde termijn mag worden overschreden.

3. Lid-Staten die op de dag van aanneming van deze richtlijn met name ingevolge hun internationale verplichtingen een langere beschermingstermijn hebben verleend dan zou voortvloeien uit bovenstaande bepalingen, mogen deze bescherming handhaven totdat internationale overeenkomsten over de beschermingstermijn van het auteursrecht of de naburige rechten worden gesloten.

Artikel 8

Berekening van termijnen

De in deze richtlijn gestelde termijnen worden berekend vanaf 1 januari van het jaar dat volgt op het feit dat de termijn doet ingaan.

Artikel 9

Morele rechten

Deze richtlijn laat de bepalingen van de Lid-Staten inzake de morele rechten onverlet.

Artikel 10

Toepassing in de tijd

1. Een beschermingstermijn die op de in artikel 13, lid 1, genoemde datum in een Lid-Staat al loopt en die langer is dan de overeenkomstige termijn die bij deze richtlijn wordt vastgesteld, kan in die Lid-Staat door deze richtlijn niet worden verkort.

2. De beschermingstermijnen waarin deze richtlijn voorziet, gelden voor alle werken en voorwerpen die op de in artikel 13, lid 1, genoemde datum in ten minste één Lid-Staat beschermd worden door de nationale wetgeving op het gebied van het auteursrecht of de naburige rechten, of die op die datum aan de beschermingscriteria van Richtlijn 92/100/EEG voldoen.

3. Deze richtlijn laat alle vóór de in artikel 13, lid 1, genoemde datum verrichte exploitatiehandelingen onver-

let. De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen om met name de verworven rechten van derden te beschermen.

4. De Lid-Staten hoeven artikel 2, lid 1, niet toe te passen op cinematografische of audiovisuele werken die vóór 1 juli 1994 tot stand zijn gekomen.

5. De datum van toepassing van artikel 2, lid 1, mag door de Lid-Staten worden bepaald, mits die datum niet na 1 juli 1997 valt.

Artikel 11

Technische aanpassing

1. Artikel 8 van Richtlijn 91/250/EEG vervalt.
2. De artikelen 11 en 12 van Richtlijn 92/100/EEG vervallen.

Artikel 12

Kennisgeving

De Commissie wordt door de Lid-Staten in kennis gesteld van elk ontwerp waarbij nieuwe naburige rechten verleend worden, met inbegrip van hun voornaamste motieven hiervoor en van de voorgestelde beschermingstermijn.

Artikel 13

Algemene bepalingen

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 juli 1995 aan de artikelen 1 tot en met 11 van deze richtlijn te voldoen.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

De Lid-Staten stellen de Commissie in kennis van de bepalingen van nationaal recht die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

2. De Lid-Staten passen artikel 12 toe vanaf de datum van kennisgeving van deze richtlijn.

Artikel 14

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 29 oktober 1993.

Voor de Raad
De Voorzitter
R. URBAIN

RICHTLIJN 93/99/EEG VAN DE RAAD

van 29 oktober 1993

betreffende aanvullende maatregelen inzake de officiële controle op levensmiddelen

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100 A,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

In samenwerking met het Europees Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat maatregelen moeten worden genomen in het kader van de interne markt; dat deze markt een ruimte zonder binnengrenzen omvat, waarbinnen het vrije verkeer van goederen, personen, diensten en kapitaal is gewaarborgd;

Overwegende dat het handelsverkeer in levensmiddelen op de interne markt een zeer belangrijke plaats inneemt;

Overwegende dat het daarom van wezenlijk belang is dat Richtlijn 89/397/EEG van de Raad van 14 juni 1989 inzake de officiële controle op levensmiddelen ⁽⁴⁾ in alle Lid-Staten op eenvormige wijze wordt toegepast; dat bij die richtlijn algemene voorschriften zijn vastgesteld inzake de officiële controle op levensmiddelen;

Overwegende dat er behoefte is aan aanvullende voorschriften ter verbetering van de in de Gemeenschap geldende controleprocedures;

Overwegende dat de Lid-Staten het nodige moeten doen om te bewerkstelligen dat het personeel van de bevoegde autoriteiten voldoende technische en administratieve vakbekwaamheid bezit;

Overwegende dat, ten einde de kwaliteit van de onderzoekgegevens te garanderen, voor laboratoria die door de Lid-Staten zijn belast met de officiële controle op levensmiddelen, een systeem van kwaliteitsnormen dient te worden ingevoerd; dat een dergelijk systeem moet voldoen aan algemeen aanvaarde en gestandaardiseerde normen; dat het daarenboven van fundamenteel belang is dat de betrokken laboratoria zoveel mogelijk gebruik maken van erkende analysemethoden;

Overwegende dat de ontwikkeling van het handelsverkeer in levensmiddelen tussen de Lid-Staten een nauwere samenwerking tussen de autoriteiten die met de controle op levensmiddelen zijn belast, noodzakelijk maakt;

Overwegende dat algemene voorschriften moeten worden vastgelegd voor de ter zake van levensmiddelen gespecialiseerde controleurs van de Commissie die samenwerken met controleurs van de Lid-Staten, ten einde de eenvormige toepassing van de regelgeving inzake levensmiddelen te waarborgen;

Overwegende dat bepalingen moeten worden vastgesteld op grond waarvan de nationale autoriteiten en de Commissie elkaar wederzijds administratieve bijstand moeten verlenen met het oog op een correcte toepassing van de regelgeving inzake levensmiddelen, met name door preventieve maatregelen en door het opsporen van inbreuken of van gedragingen waarvan wordt vermoed dat zij een inbreuk op deze voorschriften vormen;

Overwegende dat de in het kader van deze richtlijn uitgewisselde informatie, gezien haar aard, onder de regels betreffende het handels- en beroepsgeheim moet vallen;

Overwegende dat een procedure moet worden ingesteld om een nauwe samenwerking tussen de Lid-Staten en de Commissie tot stand te brengen,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Deze richtlijn vormt een aanvulling op Richtlijn 89/397/EEG.
2. Voor de toepassing van deze richtlijn gelden de bepalingen van artikel 1, leden 2, 3 en 4, van Richtlijn 89/397/EEG.

Artikel 2

De Lid-Staten dragen er zorg voor dat de bevoegde autoriteiten beschikken of kunnen beschikken over een toereikend personeelsbestand met passende kwalificaties en ervaring, in het bijzonder op gebieden zoals scheikunde, levensmiddelenchemie, diergeneeskunde, geneeskunde, levensmiddelenmicrobiologie, levensmiddelenhygiëne, levensmiddelen-technologie en recht, opdat de in artikel 5 van Richtlijn 89/397/EEG bedoelde controles naar behoren kunnen worden uitgevoerd.

Artikel 3

1. De Lid-Staten treffen de nodige maatregelen opdat de in artikel 7 van Richtlijn 89/397/EEG bedoelde laboratoria beantwoorden aan de algemene criteria voor het

⁽¹⁾ PB nr. C 51 van 26. 2. 1992, blz. 10.

⁽²⁾ PB nr. C 337 van 21. 12. 1992, blz. 143, en besluit van 27 oktober 1993 (nog niet verschenen in het Publikatieblad).

⁽³⁾ PB nr. C 332 van 16. 12. 1992, blz. 5.

⁽⁴⁾ PB nr. L 186 van 30. 6. 1989, blz. 23.

functioneren van beproevingslaboratoria welke zijn neergelegd in Europese norm EN 45001, aangevuld met de „Standard Operating Procedures”, en voor een steekproefsgewijze controle op de naleving ervan door personeel dat met de kwaliteitsbewaking is belast, in overeenstemming met de OESO-beginselen nrs. 2 en 7 inzake goede laboratoriumpraktijken van afdeling II van bijlage 2 bij het besluit van de Raad van de OESO van 12 mei 1981 betreffende de wederzijdse aanvaarding van gegevens bij de beoordeling van scheikundige stoffen.

2. Bij het beoordelen van de in artikel 7 van Richtlijn 89/397/EEG bedoelde laboratoria dragen de Lid-Staten er zorg voor:

- a) de in Europese norm EN 45002 neergelegde criteria toe te passen en
- b) te eisen dat er, waar nodig, systemen voor de geschiktheidsbeproeving worden toegepast.

Laboratoria die aan de beoordelingscriteria beantwoorden, worden geacht aan de in lid 1 genoemde criteria te voldoen.

Laboratoria die niet aan de beoordelingscriteria beantwoorden, worden niet aangemerkt als in artikel 7 van de genoemde richtlijn bedoelde laboratoria.

3. De Lid-Staten wijzen instanties aan die belast zijn met de beoordeling van de in artikel 7 van Richtlijn 89/397/EEG bedoelde laboratoria. Deze instanties moeten beantwoorden aan de in Europese norm EN 45003 neergelegde algemene criteria voor instellingen die bevoegd zijn inzake de erkenning van laboratoria.

4. De in dit artikel bedoelde erkenning en beoordeling van beproevingslaboratoria kan betrekking hebben op afzonderlijke testen of op series van testen. De dienstige uitzonderingen op de wijze van toepassing van de in de leden 1, 2 en 3 bedoelde normen worden volgens de procedure van artikel 8 vastgesteld.

Artikel 4

De Lid-Staten dragen er zorg voor dat de goedkeuring van de analysemethoden die in de context van de officiële levensmiddelencontrole worden gebruikt door de in artikel 7 van Richtlijn 89/397/EEG bedoelde laboratoria zoveel mogelijk geschiedt overeenkomstig de bepalingen van de leden 1 en 2 van de bijlage bij Richtlijn 85/591/EEG van de Raad van 20 december 1985 betreffende de invoering van communautaire bemonsteringswijzen en analysemethoden voor de controle van voor menselijke voeding bestemde levensmiddelen⁽¹⁾.

Artikel 5

1. De Commissie benoemt gespecialiseerde controleurs en wijst deze aan om met de bevoegde autoriteiten

van de Lid-Staten samen te werken bij de controle op en de beoordeling van de gelijkwaardigheid en de doeltreffendheid van de methodes die door de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten bij de officiële levensmiddelencontrole worden gehanteerd. De Commissie brengt aan de betrokken Lid-Staten regelmatig verslag uit over de werkzaamheden van haar gespecialiseerde controleurs.

De Commissie draagt er zorg voor dat deze controleurs voldoende onderlegd zijn en de nodige kennis en ervaring bezitten om die taak te vervullen. Nadere uitvoeringsbepalingen in dit verband kunnen worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 8.

De bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten werken samen met de aangewezen controleurs van de Commissie en verlenen alle nodige bijstand om hen in staat te stellen hun taken te vervullen.

2. De Lid-Staten staan de aangewezen controleurs van de Commissie voor de uitvoering van de in lid 1 vermelde taken toe de controleurs van hun bevoegde autoriteiten te vergezellen bij de uitvoering van de in artikel 5 van Richtlijn 89/397/EEG bedoelde verrichtingen. De controleurs van de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten blijven hoe dan ook verantwoordelijk voor de uitvoering van de controleverrichtingen. De Commissie brengt de Lid-Staten minstens vijf dagen vóór de aanvang van die verrichtingen op de hoogte. Na de uitvoering van elke verrichting, als bedoeld in dit lid, brengt de Commissie aan de betrokken Lid-Staten verslag uit over de werkzaamheden van haar gespecialiseerde controleurs.

Met het oog op de in dit lid bedoelde verrichtingen, leggen de aangewezen controleurs van de Commissie een schriftelijke machtiging over waarin hun identiteit en hoedanigheid zijn vermeld.

De aangewezen controleurs van de Commissie leven de voorschriften en gebruiken na waaraan de controleurs van de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten zijn onderworpen.

3. De Commissie legt aan de Lid-Staten en het Europees Parlement een jaarlijks verslag voor over de uitvoering van dit artikel.

Artikel 6

1. De bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten verlenen elkaar administratieve bijstand bij alle toezichtprocedures die verband houden met wettelijke voorschriften en kwaliteitsnormen op het gebied van levensmiddelen en bij alle procedures wegens inbreuk op de wettelijke regeling inzake levensmiddelen.

2. Om deze administratieve bijstand te vergemakkelijken, wijst elke Lid-Staat één enkele contactinstantie aan. Het staat aan de door de Lid-Staat aangewezen instantie de nodige contacten te leggen met de contactinstanties van andere Lid-Staten. Het is de taak van de instanties

⁽¹⁾ PB nr. L 372 van 31. 12. 1985, blz. 50.

om te assisteren bij en te zorgen voor de coördinatie van de communicatie en, met name, de doorzending en de ontvangst van verzoeken om bijstand.

3. De Lid-Staten delen de Commissie alle dienstige gegevens betreffende de door hen aangewezen contactinstantie mee. De lijst van aangewezen contactinstanties en de relevante gegevens worden bekendgemaakt in de C-reeks van het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

4. De betrokken instantie die een met redenen omkleed verzoek ontvangt, dient ervoor te zorgen dat aan de verzoekende instantie alle nodige gegevens worden verstrekt — met uitzondering van de gegevens die niet kunnen worden vrijgegeven omdat zij het voorwerp van een gerechtelijke procedure vormen — die laatstgenoemde instantie in staat stellen de naleving van de wettelijke voorschriften en kwaliteitsnormen inzake levensmiddelen binnen haar rechtsgebied te waarborgen.

5. De overeenkomstig lid 4 verstrekte gegevens en bescheiden worden onverwijld via de contactinstantie dan wel rechtstreeks doorgegeven. Indien geen originele bescheiden kunnen worden gestuurd, kunnen afschriften van de bescheiden worden doorgezonden.

6. Indien bij de uitwisseling van informatie zou blijken dat er mogelijk inbreuken zijn gepleegd op de communautaire voorschriften of de wettelijke regeling van de Lid-Staat van ontvangst dan wel van de Lid-Staat van verzending, dan brengt de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat op wiens grondgebied de gestelde inbreuk heeft plaatsgevonden, te gepasten tijde verslag uit bij de bevoegde autoriteit van de andere Lid-Staat

- over elke maatregel die is getroffen met betrekking tot de gestelde inbreuk, alsook
- over elke verdere maatregel die is getroffen, met inbegrip van maatregelen om een herhaling van de gestelde inbreuk te voorkomen.

Een afschrift van dat verslag kan, op initiatief van de Lid-Staat van verzending of van de Lid-Staat van ontvangst, aan de Commissie worden toegezonden.

7. Bij de toepassing van dit artikel blijven Beschikking 89/45/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende een communautair systeem voor snelle uitwisseling van gegevens over gevaren bij het gebruik van verbruiksen gebruiksartikelen⁽¹⁾ alsmede Richtlijn 92/59/EEG van de Raad van 29 juni 1992 inzake algemene produktveiligheid⁽²⁾ onverkort van kracht.

⁽¹⁾ PB nr. L 17 van 21. 1. 1989, blz. 51. Beschikking gewijzigd bij Beschikking 90/352/EEG (PB nr. L 173 van 6. 7. 1990, blz. 49).

⁽²⁾ PB nr. L 228 van 11. 8. 1992, blz. 24.

Artikel 7

1. Gegevens die op grond van artikel 6 van deze richtlijn in welke vorm dan ook worden verstrekt, vallen onder het beroepsgeheim. In strafrechtelijke procedures is het gebruik ervan alleen toegestaan als de Lid-Staat van verzending daartoe vooraf toestemming heeft gegeven overeenkomstig, wat betreft de Lid-Staten die daarbij partij zijn, de van kracht zijnde internationale verdragen en overeenkomsten inzake wederzijdse bijstand in strafrechtzaken.

2. Wanneer in een Lid-Staat voorschriften gelden die voorzien in vrije toegang tot gegevens die in het bezit zijn van bevoegde autoriteiten, moet dit feit op het ogenblik van de indiening van het verzoek of, wanneer er geen verzoek wordt ingediend, bij de uitwisseling van informatie aan de andere Lid-Staat worden gemeld. Indien de Lid-Staat van verzending aangeeft dat de gegevens betrekking hebben op aangelegenheden die onder het beroeps- of handelsgeheim vallen, dient de Lid-Staat van ontvangst ervoor te zorgen dat de gegevens niet ruimer worden verspreid dan in lid 1 is bepaald. Indien de Lid-Staat van ontvangst de verspreiding van de gegevens niet op deze wijze kan beperken, is het inhouden van die gegevens door de Lid-Staat van verzending niet in strijd met deze richtlijn.

3. Elke weigering om overeenkomstig de bepalingen van dit artikel informatie te verstrekken, wordt met redenen omkleed.

Artikel 8

1. Wanneer de in dit artikel vastgelegde procedure moet worden gevolgd, wordt de Commissie bijgestaan door het bij Besluit 69/414/EEG⁽¹⁾ ingestelde Permanent Comité voor levensmiddelen, hierna „het Comité” genoemd.

2. De voorzitter legt de zaak voor aan het Comité, hetzij op eigen initiatief hetzij op verzoek van de vertegenwoordiger van een Lid-Staat.

3. De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen al naar gelang van de urgentie van de materie. Het Comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij de stemming in het Comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

⁽¹⁾ PB nr. L 291 van 19. 11. 1969, blz. 9.

4. a) De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité.
- b) Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of indien geen advies is uitgebracht, dient de Commissie onverwijld bij de Raad een voorstel in betreffende de te nemen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien de Raad na verloop van drie maanden na de indiening van het voorstel bij de Raad geen besluit heeft genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld.

Artikel 9

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden
- om vóór 1 mei 1995 aan deze richtlijn, uitgezonderd artikel 3, te voldoen;
 - om vóór 1 november 1998 aan artikel 3 te voldoen.

Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis. Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van de bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 10

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 29 oktober 1993.

Voor de Raad
De Voorzitter
R. URBAIN

BESLUIT VAN DE RAAD

van 5 november 1993

betreffende de sluiting van de Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling inzake de voorlopige toepassing van het Protocol tot vaststelling van de voor de periode van 1 augustus 1993 tot en met 31 juli 1996 geldende visserijrechten en financiële bijdrage, als bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Islamitische Republiek Mauritanië inzake de visserij voor de kust van Mauritanië

(93/605/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Islamitische Republiek Mauritanië inzake de visserij voor de kust van Mauritanië⁽¹⁾,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat de Gemeenschap en de Islamitische Republiek Mauritanië overeenkomstig artikel 13, tweede alinea, van de vorenbedoelde Overeenkomst hebben onderhandeld om te bepalen welke wijzigingen of aanvullingen in de bijlage bij de Overeenkomst en in het Protocol dienen te worden aangebracht aan het einde van de toepassingsperiode van het Protocol⁽²⁾;

Overwegende dat ter afronding van deze onderhandelingen op 10 juni 1993 een nieuw Protocol is geparafeerd;

Overwegende dat voor de vissers van de Gemeenschap bij dit Protocol vangstmogelijkheden worden geopend in de wateren die onder de soevereiniteit of de jurisdictie van Mauritanië vallen;

Overwegende dat, ten einde een onderbreking in de uitoefening van de visserij door vaartuigen van de Gemeenschap te vermijden, het betrokken Protocol zo spoedig mogelijk dient te worden goedgekeurd; dat de twee partijen daarom een Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling hebben geparafeerd die voorziet in de voorlopige toepassing van het geparafeerde Protocol met ingang van de dag na de datum waarop het geldende Protocol vervalst; dat de Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling dient te worden gesloten onder voor-

behoud van een definitief besluit op de grondslag van artikel 43 van het Verdrag,

BESLUIT:

Artikel 1

De Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling inzake de voorlopige toepassing van het Protocol tot vaststelling van de voor de periode van 1 augustus 1993 tot en met 31 juli 1996 geldende visserijrechten en financiële bijdrage, als bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Islamitische Republiek Mauritanië inzake de visserij voor de kust van Mauritanië, wordt namens de Gemeenschap goedgekeurd.

De teksten van de Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling en van het Protocol zijn aan dit besluit gehecht.

Artikel 2

De Voorzitter van de Raad wordt gemachtigd de personen aan te wijzen die bevoegd zijn de Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling te ondertekenen ten einde daardoor de Gemeenschap te binden.

Gedaan te Brussel, 5 november 1993.

*Voor de Raad**De Voorzitter*

E. TOMAS

(¹) PB nr. L 388 van 31. 12. 1987, blz. 1.

(²) PB nr. L 117 van 10. 5. 1991, blz. 1.

OVEREENKOMST

in de vorm van een briefwisseling inzake de voorlopige toepassing van het Protocol tot vaststelling van de voor de periode van 1 augustus 1993 tot en met 31 juli 1996 geldende visserijrechten en financiële bijdrage, als bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Islamitische Republiek Mauritanië inzake de visserij voor de kust van Mauritanië

A. Brief van de Islamitische Republiek Mauritanië

Mijnheer,

Onder verwijzing naar het op 10 juni 1993 geparafeerde Protocol tot vaststelling van de visserijrechten en de financiële bijdrage voor de periode van 1 augustus 1993 tot en met 31 juli 1996, heb ik de eer u mede te delen dat de Islamitische Republiek Mauritanië bereid is dit Protocol met ingang van 1 augustus 1993 voorlopig toe te passen in afwachting van de inwerkingtreding overeenkomstig artikel 9 van genoemd Protocol, op voorwaarde dat de Europese Gemeenschap bereid is hetzelfde te doen.

In dit geval dient een eerste tranche, die gelijk is aan één derde van de financiële bijdrage die is vastgesteld in artikel 2 van het Protocol, uiterlijk vóór 30 november 1993 te worden betaald.

Ik moge u verzoeken mij te willen bevestigen dat de Europese Gemeenschap instemt met de bedoelde voorlopige toepassing.

Gelieve, Mijnheer, de verzekering van mijn bijzondere hoogachting te aanvaarden.

Voor de

Islamitische Republiek Mauritanië

B. Brief van de Europese Gemeenschap

Mijnheer,

Ik heb de eer u de ontvangst te bevestigen van uw brief van heden, welke als volgt luidt:

„Onder verwijzing naar het op 10 juni 1993 geparafeerde Protocol tot vaststelling van de visserijrechten en de financiële bijdrage voor de periode van 1 augustus 1993 tot en met 31 juli 1996, heb ik de eer u mede te delen dat de Islamitische Republiek Mauritanië bereid is dit Protocol met ingang van 1 augustus 1993 voorlopig toe te passen in afwachting van de inwerkingtreding overeenkomstig artikel 9 van genoemd Protocol, op voorwaarde dat de Europese Gemeenschap bereid is hetzelfde te doen.

In dit geval dient een eerste tranche, die gelijk is aan één derde van de financiële bijdrage die is vastgesteld in artikel 2 van het Protocol, uiterlijk vóór 30 november 1993 te worden betaald.

Ik moge u verzoeken mij te willen bevestigen dat de Europese Gemeenschap instemt met de bedoelde voorlopige toepassing.”

Ik heb de eer u te bevestigen dat de Europese Gemeenschap instemt met een dergelijke voorlopige toepassing.

Gelieve, Mijnheer, de verzekering van mijn bijzondere hoogachting te aanvaarden.

Namens de Raad

van de Europese Gemeenschappen

PROTOCOL

tot vaststelling van de voor de periode van 1 augustus 1993 tot en met 31 juli 1996 geldende visserijrechten en financiële bijdrage, als bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Islamitische Republiek Mauritanië inzake de visserij voor de kust van Mauritanië

Artikel 1

Op grond van artikel 2 van de Overeenkomst worden voor een periode van drie jaar, te rekenen vanaf 1 augustus 1993, de volgende vangstmogelijkheden verleend:

1. Gespecialiseerde visserij

- a) Vaartuigen voor de visserij op schaaldieren, met uitzondering van langoest: 4 500 brt/maand gemiddeld op jaarbasis.
- b) Vaartuigen voor de visserij op zwarte heek met de bodemtrawl en met de grondbeug: 12 000 brt/maand gemiddeld op jaarbasis.
- c) Vaartuigen voor de visserij op andere demersale soorten dan zwarte heek, met ander vistuig dan de trawl (staand kieuwnet, beuglijn, lijn): 2 600 brt/maand gemiddeld op jaarbasis.
- d) Vaartuigen voor de trawlvisserij op andere in diepere wateren levende demersale soorten dan zwarte heek: 4 200 brt/maand gemiddeld op jaarbasis.
- e) Vaartuigen voor de visserij op langoest met de grondkubbe: 300 brt/maand gemiddeld op jaarbasis.

Vaartuigen met een vergunning voor de visserij op langoest mogen, afgezien van grondkubben, geen ander vistuig aan boord hebben. Deze vaartuigen mogen ook niet vissen op levend aas.

Bovendien is de visserij op langoest ieder jaar verboden in de belangrijkste periode van de paartijd van deze soort, namelijk van 1 juli tot en met 30 september.

2. Visserij op sterk migrerende soorten

- Vaartuigen voor de tonijnvisserij met de hengel en vaartuigen voor de tonijnvisserij met de drijvende beug: 11 vaartuigen.
- Vriesschepen voor de tonijnvisserij met de zegen: 34 vaartuigen.

De vaartuigen voor de tonijnvisserij met de hengel mogen levend aas vangen binnen de grenzen en onder de voorwaarden (zones en maaswijdte) die in de bijlage bij de Overeenkomst zijn vastgesteld.

Artikel 2

1. De in artikel 6 van de Overeenkomst bedoelde financiële bijdrage wordt voor de in artikel 1 bedoelde periode vastgesteld op 26 000 000 ecu in totaal, te betalen in drie jaarlijkse tranches.

2. De besteding van deze bijdrage valt uitsluitend onder de bevoegdheid van de autoriteiten van Mauritanië.

3. Deze bijdrage wordt overgemaakt op een rekening die bij een financiële instelling is geopend, of overgemaakt aan een andere persoon of instelling die door Mauritanië wordt aangewezen.

Artikel 3

Ingeval Mauritanië op grond van de ontwikkeling van de visstand besluit om de visserij op koppotigen opnieuw open te stellen voor andere dan de nationale vissersvaartuigen, zullen onder nader overeen te komen technische en financiële voorwaarden desbetreffende vergunningen aan vaartuigen uit de Gemeenschap worden verstrekt. In dat geval wordt de in artikel 2 bedoelde financiële bijdrage aangepast.

Artikel 4

Mauritanië besteedt 900 000 ecu van de in artikel 2, lid 1, bedoelde financiële bijdrage aan de financiering, in de in artikel 1 bedoelde periode, van wetenschappelijke en technische programma's die zijn gericht op de verbetering van de kennis van de visbestanden en de biologische rijkdommen in de visserijzone van Mauritanië. Dit bedrag wordt ter beschikking gesteld van Mauritanië en de overeenkomstige bedragen worden overgemaakt op de door de autoriteiten van Mauritanië opgegeven bankrekeningen (CNROP in Nouadhibou).

De Gemeenschap behoudt zich het recht voor de andere partij om iedere bijkomende nuttige wetenschappelijke informatie te verzoeken.

Artikel 5

1. Mauritanië besteedt 360 000 ecu van de in artikel 2, lid 1, bedoelde financiële bijdrage aan de financiering in de in artikel 1 bedoelde periode van theoretische en praktische onderwijs in de verschillende takken van wetenschap, techniek, economie en recht die betrekking hebben op de visserij. In samenhang hiermee doet de Gemeenschap het nodige om de toelating van onderdanen van Mauritanië tot instituten in de Lid-Staten te vergemakkelijken.

2. Een gedeelte van het in lid 1 bedoelde bedrag mag worden aangewend ter dekking van de kosten van deelneming aan internationale bijeenkomsten of stages op het gebied van de visserij.

Artikel 6

Mocht de Gemeenschap de in artikel 2 bedoelde betalingen niet verrichten, dan behoudt Mauritanië zich het recht voor de toepassing van dit Protocol te schorsen.

Artikel 7

De twee partijen stimuleren de samenwerking op visserijgebied. Zij treffen de nodige maatregelen om de belangen van bedrijven van de Gemeenschap en van Mauritanië te integreren via belangenverenigingen voor de exploitatie van de visbestanden en voor de verwerking en de afzet van visserijproducten.

Artikel 8

De bijlage bij de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Islamitische Republiek Mauritanië inzake de visserij voor de kust van Mauritanië wordt vervangen door de bijlage bij dit Protocol.

Artikel 9

Dit Protocol treedt in werking op de datum van ondertekening.

Het is van toepassing met ingang van 1 augustus 1993.

*BIJLAGE***VOORWAARDEN VOOR DE UITOEFENING VAN DE VISSERIJ DOOR VAARTUIGEN VAN DE GEMEENSCHAP IN DE VISSERIJZONE VAN MAURITANIË****A. Procedures voor het aanvragen en de afgifte van vergunningen**

1. De Commissie van de Europese Gemeenschappen dient via haar delegatie in Mauritanië uiterlijk 20 dagen vóór het begin van de aangevraagde geldigheidstermijn bij de voor visserij bevoegde autoriteiten van Mauritanië een door de reder opgestelde aanvraag in voor elk vaartuig waarmee hij in het kader van deze Overeenkomst de visserij wenst uit te oefenen. De aanvragen worden ingediend op de daartoe door de bevoegde autoriteiten van Mauritanië verstrekte formulieren, waarvan een model is opgenomen in aanhangsel I. Elke aanvraag voor een vergunning dient vergezeld te gaan van het bewijs dat de voor de geldigheidstermijn van de vergunning verschuldigde visrechten zijn betaald. In de bedoelde visrechten zijn alle nationale en plaatselijke belastingen begrepen, met uitzondering van de in punt 2 bedoelde kosten.

Voor vriesschepen voor de tonijnvisserij met de zegen moet bovendien een meetbrief bij de vergunningsaanvraag worden gevoegd.

2. Vóór de afgifte van de vergunning moet elk vaartuig, vriesschepen voor de tonijnvisserij met de zegen en vaartuigen voor de tonijnvisserij met de hengel uitgezonderd, de haven van Nouadhibou aandoen om overeenkomstig de geldende voorschriften te worden geïnspecteerd. Deze inspecties worden uitgevoerd binnen 48 uur nadat het vaartuig de haven is binnengevaren. De kosten voor deze inspecties zijn voor rekening van de reders en mogen niet hoger zijn dan de bedragen die voor dezelfde diensten normaal door andere vaartuigen worden betaald.

Voor vaartuigen voor de tonijnvisserij met de hengel respectievelijk drijvende beug mag de bedoelde inspectie in een nader overeen te komen haven van een ander land plaatsvinden. Alle desbetreffende kosten zijn voor rekening van de reders.

3. De vergunning wordt afgegeven op naam van een bepaald vaartuig. Op verzoek van de Commissie van de Europese Gemeenschappen kan de vergunning worden vervangen door een vergunning voor een vaartuig van de Gemeenschap met soortgelijke kenmerken, en in geval van overmacht wordt dit verzoek steeds ingewilligd. In dat geval zendt de reder van het te vervangen vaartuig de vergunning via de delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen in Mauritanië naar het voor zeevisserij bevoegde ministerie van dat land.

Op de nieuwe vergunning wordt vermeld:

- de datum van afgifte;
- dat de vergunning in de plaats komt van de vergunning voor een ander vaartuig en tevens meebrengt dat de vergunning van het vorige vaartuig wordt geannuleerd.

Er zijn geen visrechten verschuldigd voor het resterende deel van de geldigheidstermijn.

4. De vergunningen worden binnen een termijn van 20 dagen na de ontvangst van het betalingsbewijs voor de visrechten door de autoriteiten van Mauritanië aan de kapitein van het betrokken vaartuig of zijn vertegenwoordiger afgegeven. Dit wordt ter kennis gebracht van de delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen in Mauritanië.
5. De vergunning moet steeds aan boord zijn.
6. De autoriteiten van Mauritanië delen vóór de inwerkingtreding van de Overeenkomst mee welke bankrekeningen en munteenheden dienen te worden gebruikt voor de betaling van de visrechten.

B. Geldigheidsduur van de vergunningen en betaling van de door de reder verschuldigde visrechten

1. *Voorschriften voor vaartuigen voor de tonijnvisserij en voor de visserij met de drijvende beug*
 - a) De vergunningen voor deze vaartuigen hebben een geldigheidsduur van twaalf maanden.
 - b) De door de reders te betalen visrechten bedragen 20 ecu per ton die in de visserijzone van Mauritanië wordt gevangen.
 - c) De vergunningen worden afgegeven nadat aan de schatkist van Mauritanië een forfaitair bedrag is betaald van 2 000 ecu per jaar per vaartuig voor de tonijnvisserij met de hengel en per vaartuig voor de visserij met de drijvende beug, en van 1 000 ecu per jaar per vriesschip voor de tonijnvisserij met de zegen; dit komt overeen met de rechten voor:
 - 100 ton tonijn per jaar voor de tonijnvisserij met de hengel;
 - 100 ton per jaar voor de visserij met de drijvende beug;
 - 50 ton tonijn per jaar voor de vriesschepen voor de tonijnvisserij met de zegen.

De definitieve afrekening van de rechten die voor een bepaald visseizoen verschuldigd zijn, wordt aan het einde van elk kalenderjaar door de Commissie van de Europese Gemeenschappen opge maakt aan de hand van de door iedere reder opgestelde vangstaangifte die is bevestigd door de voor de verificatie van de vangstgegevens bevoegde wetenschappelijke instellingen, zoals Orstom en IEO (Spaans Instituut voor oceanografie) enerzijds, en het CNROP (Nationaal Centrum voor oceanografisch onderzoek en visserij) anderzijds.

Deze definitieve afrekening wordt uiterlijk op 30 april van het daaropvolgende jaar terzelfder tijd aan de dienst zeevisserij van Mauritanië en aan de reders toegezonden. Eventuele aanvullende rechten dienen door de reders uiterlijk 30 dagen na kennisgeving van de definitieve afrekening aan de schatkist van Mauritanië te worden betaald.

Indien het bedrag van de afrekening kleiner is dan het bedrag van het hierboven bedoelde voor schot, wordt het verschil evenwel niet terugbetaald.

Bovendien moet de kapitein voor elke periode waarin hij in de visserijzone van Mauritanië vist dagelijks het ICCAT-logboek invullen volgens het in aanhangsel II opgenomen model.

2. Voorschriften voor andere vaartuigen

- a) De vergunningen voor deze vaartuigen hebben een geldigheidsduur van drie, zes of twaalf maanden. Zij kunnen worden verlengd.
- b) De door de reder verschuldigde rechten voor vergunningen met een geldigheidstermijn van één jaar bedragen:
 - voor vaartuigen voor de visserij op schaaldieren met uitzondering van langoest: 276 ecu/brt/jaar;
 - voor vaartuigen voor de visserij op zwarte heek met de bodemtrawl en met de grondbeug: 142 ecu/brt/jaar;
 - voor vaartuigen voor de visserij op andere demersale soorten dan zwarte heek met ander vistuig dan de trawl:
 - met een capaciteit van minder dan 100 brt: 133 ecu/brt/jaar;
 - met een capaciteit van meer dan 100 brt: 200 ecu/brt/jaar;
 - voor vaartuigen voor de visserij op andere in diepe wateren levende demersale soorten dan zwarte heek: 156 ecu/brt/jaar;
 - voor vaartuigen voor de visserij op langoest met de grondkubbe: 242 ecu/brt/jaar.

C. Visserijlogboek en mededeling van vangstgegevens

1. De activiteiten van vaartuigen die in het kader van de Overeenkomst mogen vissen in de visserijzone van Mauritanië, vaartuigen voor de tonijnvisserij en voor de visserij met de beug uitgezonderd, moeten dagelijks worden opgetekend in het visserijlogboek en de bijlage daarbij volgens de modellen in de aanhangsels III en III bis. Deze documenten moeten duidelijk leesbaar worden ingevuld en ondertekend door de kapitein van het vaartuig. Na beëindiging van de visreis wordt een kopie van deze documenten via de delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen in Mauritanië bij de Directie „commande des pêches” van het „ministère des pêches et de l'économie maritime” in Nouadhibou ingediend.
2. De autoriteiten van Mauritanië behouden zich het recht voor om bij niet-naleving van deze bepalingen de vergunning voor het betrokken vaartuig te schorsen totdat deze formaliteit is vervuld. In een dergelijk geval wordt de delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen in Nouachott daarvan onverwijld in kennis gesteld.

D. Aanmonstering van zeelieden

1. Op elk vaartuig, met uitzondering van vriesschepen voor de tonijnvisserij met de zegen, moet voor de gehele duur van de visserijactiviteit in de visserijzone van Mauritanië een aantal zeelieden/vissers uit Mauritanië worden aangemonsterd dat gelijk is aan 35 % van het aantal bij de visserij betrokken bemanningsleden, officieren uitgezonderd. Op verzoek van de Mauritanische autoriteiten kan in plaats van een van de zeelieden/vissers een officier of stage lopende officier worden aangemonsterd, voor wiens verblijf aan boord (activiteiten, accommodatie) vóór het vertrek in onderling overleg tussen de reder en de bevoegde Mauritanische autoriteit overeengekomen voorwaarden gelden. Gegevens over de samenstelling van de bemanning en, met name, over de verhouding officieren/niet-officieren worden verstrekt bij de indiening van de vergunningsaanvraag.

Voor de beloning van deze bemanningsleden gelden dezelfde voorwaarden als voor de zeelieden/vissers, officieren of stage lopende officieren op vaartuigen van Mauritanië.

2. Het aandeel effectief aangemonsterde zeelieden/vissers hoeft niet 35 % te bedragen, maar moet groter zijn dan 25 %. In dat geval moet de betrokken reder de autoriteiten van Mauritanië voor het aantal niet aangemonsterde zeelieden dat overeenkomt met het verschil tussen 35 % en het werkelijk aantal aangemonsterde zeelieden, per zeeman een compenserende vergoeding van 200 ecu per maand betalen. Het betrokken bedrag wordt gebruikt voor de opleiding van Mauritanische vissers.

3. Op verzoek van de autoriteiten van Mauritanië neemt elk vaartuig, met uitzondering van vriesschepen voor de tonijnvisserij met de zegen, binnen de grenzen van het in punt 1 bedoelde aandeel van 35 %, een wetenschappelijk waarnemer aan boord. De kapitein van het vaartuig dient de wetenschappelijk waarnemer, wiens werkzaamheden de visserijactiviteit niet mogen hinderen, de uitoefening van zijn taak te vergemakkelijken.
4. De reders zijn vrij in de keuze van de aan te monstern Mauritanische zeelieden, officieren en stage lopende officieren. In dit verband houden de autoriteiten van Mauritanië een lijst bij waarin een voldoende groot aantal zeelieden, officieren en stage lopende officieren is opgenomen.
5. De reders doen het „ministère de la pêche et de l'économie maritime" tweemaal per jaar een per vaartuig opgestelde lijst van aangemonsterde Mauritanische zeelieden toekomen.
6. De arbeidscontracten van deze zeelieden, officieren en stage lopende officieren worden in Mauritanië, met instemming van de voor de visserij bevoegde autoriteiten van Mauritanië, gesloten tussen de reders of hun vertegenwoordigers en de betrokkenen. In deze contracten wordt aangegeven onder welke sociale regeling de zeelieden vallen (onder andere levens-, ziekte- en ongevallenverzekering). De lonen worden bepaald naar evenredigheid van de geldigheidsduur van de vergunning.

E. Inspectie en controle van de visserijactiviteit

De vaartuigen van de Gemeenschap die in de visserijzone van Mauritanië vissen laten de ambtenaren aan wie de inspectie van en de controle op de visserijactiviteit is opgedragen aan boord komen en hun taak uitoefenen.

Deze ambtenaren mogen niet langer aan boord blijven dan nodig is om hun taken te vervullen.

F. Binnenvaren en verlaten van de zone

Vaartuigen van de Gemeenschap, met uitzondering van vaartuigen van minder dan 150 brt, waarmee op grond van deze Overeenkomst wordt gevist, delen de Directie „commande des pêches" (DCP) in Nouadhibou telkens bij het binnenvaren en het verlaten van de visserijzone van Mauritanië de datum, het uur en hun positie mee. Vaartuigen voor de tonijnvisserij met de hengel dienen bovendien, 24 uur van tevoren, via ditzelfde radiostation hun voornemen bekend te maken om op levend aas te vissen in de daarvoor aangewezen zones.

G. Visserijzones

De vaartuigen van de Gemeenschap hebben toegang tot de visserijzones waarvan de grenzen hieronder zijn aangegeven:

1. Voor de vaartuigen voor de visserij op schaaldieren, met uitzondering van langoest:

— benoorden 19°21 N: tot op een afstand van 9 mijl van de basislijn Cap Blanc — Cap Timiris.

Gedurende een elk jaar bij besluit van de voor de zeevisserij bevoegde minister vastgestelde periode is de visserij verboden tot aan de lijn die de volgende punten verbindt:

20°46 N	17°03 W
19°50 N	17°03 W
19°21 N	16°45 W;

— bezuiden 19°21 N: tot op een afstand van 6 mijl van de laagwaterlijn.

2. Voor de vaartuigen voor de visserij op zwarte heek met de bodemtrawl en met de grondbeug en voor de vaartuigen voor de trawlvisserij op andere in diepe wateren levende demersale soorten dan heek:

— benoorden 19°21 N: tot aan de lijn die de volgende punten verbindt:

20°36 N	17°36 W
20°03 N	17°36 W
19°50 N	17°12,8 W
19°50 N	17°03 W
19°04 N	16°34 W;

— bezuiden 19°21 N: tot op een afstand van 18 mijl gemeten vanaf de laagwaterlijn.

3. Voor de vaartuigen voor de trawlvisserij op andere demersale soorten dan zwarte heek, met ander vistuig dan de trawl: tot op een afstand van 3 mijl, gemeten vanaf de basislijnen.
4. Voor de vaartuigen voor de visserij op langoest met de grondkubbe:
 - benoorden 19° 21 N: tot op een afstand van 20 mijl van de basislijn Cap Blanc — Cap Timiris;
 - bezuiden 19° 21 N: tot op een afstand van 15 mijl van de laagwaterlijn.
5. Voor de vaartuigen voor de tonijnvisserij met de hengel en voor de visserij met de drijvende beug:
 - benoorden 19° 21 N: tot op een afstand van 15 mijl van de basislijn Cap Blanc — Cap Timiris;
 - bezuiden 19° 21 N: tot op een afstand van 12 mijl van de laagwaterlijn.
6. Voor de vriesschepen voor de tonijnvisserij met de zegen:
 - benoorden 19° 21 N: tot op een afstand van 30 mijl van de basislijn Cap Blanc — Cap Timiris;
 - bezuiden 19° 21 N: tot op een afstand van 30 mijl van de laagwaterlijn.
7. Voor de visserij op levend aas ten behoeve van de vaartuigen voor de tonijnvisserij met de hengel:
 - benoorden 19° 21 N: tot op een afstand van 3 mijl van de basislijn Cap Blanc — Cap Timiris;
 - bezuiden 19° 21 N: tot op een afstand van 3 mijl van de laagwaterlijn.

H. Bijvangst

De in gewichtspercenten van de totale vangst uitgedrukte bijvangst mag op geen enkel tijdstip meer bedragen dan:

- voor de vaartuigen voor de visserij op schaaldieren met uitzondering van langoest:
 - 20 % vis,
 - 15 % koppotigen;
- voor de vaartuigen voor de visserij op zwarte heek met de bodemtrawl en de grondbeug:
 - 35 % vis,
 - 0 % garnalen en koppotigen;
- voor de vaartuigen voor de visserij op andere in diepe wateren levende demersale soorten dan zwarte heek: 10 %, waarvan ten hoogste 5 % garnalen en 5 % koppotigen;
- voor de vaartuigen voor de visserij op andere demersale soorten dan zwarte heek, met ander vistuig dan de trawl: 0 %.

Alleen vaartuigen voor de visserij op langoest met de grondkubbe mogen langoesten aan boord hebben.

I. Maaswijdte

De maaswijdte moet minimaal bedragen:

- voor de vaartuigen voor de visserij op schaaldieren met uitzondering van langoest: 40 mm.

Tijdens het eerste jaar van toepassing van het Protocol zal een vaartuig bij wijze van experiment gebruik maken van een trawl, waarin, ter bescherming van de juvenielen, een zee flap met een maaswijdte van 70 mm is aangebracht; de resultaten van het experiment zullen door de betrokken partijen gezamenlijk worden geëvalueerd en indien zij, zowel wat de beoogde juvenielenbescherming als de rentabiliteit van de visserijactiviteit betreft, overtuigend zijn, zal deze vangstechniek in de daaropvolgende jaren algemeen worden toegepast. In het tegengestelde geval wordt de vanaf het tweede toepassingsjaar te gebruiken maaswijdte vastgesteld op 50 mm;

- voor de vaartuigen voor de trawlvisserij op zwarte heek: 60 mm;
- voor de vaartuigen voor de trawlvisserij op andere in diepe wateren levende demersale soorten dan zwarte heek:
 - 60 mm in het eerste jaar van toepassing van het Protocol,
 - 70 mm in de daaropvolgende jaren;

- voor de vaartuigen voor de visserij op andere demersale soorten dan zwarte heek met staande kieuwnetten: 120 mm;
- voor de vaartuigen voor de visserij op levend aas ten behoeve van de tonijnvisserij met de hengel: 8 mm;
- voor de vaartuigen voor de tonijnvisserij met de zegen zijn de door de ICCAT aanbevolen normen van toepassing.

J. Procedure wanneer vaartuigen in beslag worden genomen of vastgehouden

Telkens wanneer vissersvaartuigen die de vlag voeren van een Lid-Staat van de Gemeenschap op grond van de geldende wetgeving van Mauritanië in beslag worden genomen of vastgehouden, wordt de delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen in Mauritanië binnen 48 uur in kennis gesteld van de omstandigheden van en de redenen voor deze inbeslagneming of aanhouding.

K. Overlading van vangsten

Overlading van vangsten van vaartuigen voor de visserij op schaaldieren, met uitzondering van langoest, vindt uitsluitend plaats in een Mauritanische haven.

Aanhangsel I

I. AANVRAGER

Firmanaam:

Datum van registratie en registratienummer:

Nummer in het handelsregister:

Naam en voornaam van de verantwoordelijke persoon:

Geboortedatum en -plaats:

Beroep:

Adres:

Aantal werknemers: vaste: tijdelijke:

Naam en adres van de verantwoordelijke persoon:

II. VAARTUIG

Naam van de eigenaar: Vaartuigtype:

Registratienummer:

Thuishaven:

Nieuwe naam: Vroegere naam:

Bouwplaats en -datum:

Wijzigingen: structuur: installaties:

Oorspronkelijke vlaggestaat: Huidige vlaggestaat:

Vaart onder de huidige vlag sinds:

Classificatiebureau:

Lengte over alles: Breedte: Diepte:

Brutoregister ton: Netto register ton:

Merk hoofdmotor: Type:

Vermogen in pk:

Nummer motor:

Schroef: vast verstelbaar met straalbuis

Kruissnelheid:

Roepletters: Oproep frequentie:

Beschikbare opsporings-, navigatie- en communicatiemiddelen:

Radar Sonar Sonde bovenpees

VHF BLU Satellietnavigatie Andere

Aantal bemanningsleden:

Naam van de kapitein:

Totaal aantal zeelieden:

Aantal Mauritanische zeelieden:

III. CONSERVERINGSMETHODE

Ijs Ijs + koeling

Invriezen: in pekel droog in gekoeld water

Totaal koelvermogen:

Invriescapaciteit/24 uur (in ton):

Inhoud visruimen:

IV. TYPE VISSERIJ WAARVOOR DE VERGUNNING WORDT AANGEVRAAGD

Visserij op schaaldieren; soorten:

Visserij op zwarte heek:

Pelagische visserij:

Tonijnvisserij:

Motortype en gebruikte maaswijdte:

V. ANDERE

Visserij op levend aas:

Motortype en maaswijdte:

Gevraagde geldigheidsduur:

Datum aanvraag:

Naam en handtekening:

